

להם 'ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו' ומוזה שכפל ואמר להם 'אמור' 'ואמרת' לומדים שהכהנים הצטוו להתקדש יותר מישראל ולהתרחק מכל טומאת מת. **לְלוֹאֵי מִנִּין וּמִנִּין שֶׁהַלִּוּיִּים הִצְטִווּ לְהִתְקַדֵּשׁ יוֹתֵר מִיִּשְׂרָאֵל וּלְהִתְרַחֵק מִכָּל טוֹמְאֵת מֵת.** **לְלוֹאֵי מִנִּין וְהַלִּוּיִּים תִּדְבַּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם** שמש"כ ואל הלויים תדבר פירושו שתדבר אליהם את מה שאמרת לישראל קדושים תהיו ואח"כ כפל ואמר להם 'ואמרת אליהם' פירושו שתתקדשו ביותר (רמ"ק). **בְּגִין דִּישִׁתְּכֶחֱוֹן בְּלִהּוֹ וְכִפֵּיִן קְדִישֵׁיִן דְּכִיּוּן** בכדי שימצאו כל ישראל שהם כהנים לויים וישראלים צדיקים וקדושים וטהורים.

הקב"ה בחר באהרן ובזרעו אחריו וקידש אותם וצריכים להזהר מטומאת מת

אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן מַאי טַעְמָא הָכָא בְּנֵי אַהֲרֹן, וְכִי לָא יִדְעָנָא דְּבְנֵי אַהֲרֹן נִינְהוּ וקשה, מה הטעם שכתוב כאן שהכהנים הם בני אהרן וכי אנו לא יודעים שהכהנים הם בני אהרן ומה בא ללמדנו בזה. **אֶלָּא בְּנֵי אַהֲרֹן, וְלֹא בְּנֵי לֵוִי, דְּאַהֲרֹן דִּהוּא שִׁירוּתָא דְּכָל פְּהַי דְּעֵלְמָא** אלא הפסוק בא ללמדנו שדוקא בני אהרן צריכים להזהר מטומאת מת ולא בני לוי בגלל שאהרן הוא ההתחלה של כל הכהנים בעולם, **דְּבִיּה אַתְרֵעִי קְדִישָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מְכַלָּא, בְּגִין לְמַעַבְדַּ שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא** כי בו רצה ובחר הקב"ה מכולם בכדי לעשות שלום בעולם, **וּבְגִין דְּאַהֲרֹן אַרְחֻזֵי סְלִיקוּ לֵיהּ לְהַאי, דְּכָל יוֹמוּי**

דְּאֶהְרֵן הָיָה מִשְׁתַּדֵּל לְאַסְנָאָה שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא והטעם שאהרן זכה למדת השלום הוא בגלל שמעשיו של אהרן העלו אותו למדרגה הזאת מפני שכל ימיו של אהרן הוא היה משתדל להרבות שלום בעולם [ד]. **וּבְגִין דְּאוֹרְחוּי כְּדֵי, סָלִיק לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא לְהַאי, לְמִיעַל שְׁלָמָא בְּפַמְלִיא דְלַעִילָא** ומפני שדרכו של אהרן היא כך אז לכן העלה אותו הקב"ה למדרגה הזאת של הכהונה בכדי להביא שלום בפמליא של מעלה כי הוא נאחז ביסוד המיוחד ועושה שלום בין זו"ן ועי"כ מתייחדים מלאכי שלום עם מלאכי השכינה ונעשה

אור הרשב"י

שמסיר קנאה מלבו והולך אהרן ויושב לו אצל האחר וא"ל בני ראה חברך מהו אומר מטרף את לבו וקורע את בגדיו ואומר אוי לי היאך אשא את עיני ואראה את חברי בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו. הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מלבו. וכשנפגשו זה בזה גפפו ונשקו זה לזה. לכך נאמר ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל (במדבר כ' כ"ט): דבר אחר מפני מה בכו ישראל את אהרן שלשים יום מפני שדן אהרן דין אמת לאמתו מנין לא אמר לאיש שסרחת ולא לאשה שסרחת לכך נאמר ויבכו אותו כל בית ישראל. אבל משה שמוכיחן בדברים קשים נאמר ויבכו בני ישראל את משה (דברים ל"ד ח'). ועד כמה אלפים היו בישראל שנקראו שמם אהרן שאלמלא אהרן לא בא זה לעולם. שהיה משים שלום בין איש לאשתו ומזדווגין זה עם זה והיו קורין שם הילוד על שמו.

[ד] כדאיתא באבות דרבי נתן פרק יב אוהב שלום כיצד מלמד משה אדם אוהב שלום בישראל בין כל אחד ואחד בדרך שהיה אהרן אוהב שלום בישראל בין כל אחד ואחד שנאמר תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון (מלאכי ב' ו'). ר"מ אומר מה תלמוד לומר ורבים השיב מעון. כשהיה אהרן מהלך בדרך פגע לו באדם רע או באדם רשע ונתן לו שלום. למחר בקש אותו האיש לעבור עבירה אמר אוי לי איך אשא עיני אחר כך ואראה את אהרן בושתי הימנו שנתן לי שלום. ונמצא אותו האיש מונע עצמו מן העבירה. וכן שני בני אדם שעשו מריבה זה עם זה. הלך אהרן וישב לו אצל אחד מהם ואמר לו בני ראה חברך מהו אומר מטרף את לבו וקורע את בגדיו ואומר אוי לי היאך אשא את עיני ואראה את חברי בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו. הוא יושב אצלו עד

הלימוד היומי

לעיני יעקב בן שולמית סלחה ז"ל

שלום בפמליא של מעלה (רמ"ק), וּבְנֵי כַף אֱמוּר אֵל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן ולכן כתוב בפסוק אמור אל הכהנים בני אהרן כי הם זכו בכהונתם בגלל שהם בני אהרן ולכן הם צריכים ללכת בדרכיו.

האור הגנוז העתיד להתגלות לצדיקים

אֱמוּר אֵל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח ואמר לבאר את הפסוק והקדים לבאר את מש"כ, (תהלים לא) **מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ וְגו'** ומש"כ. **מָה רַב טוֹבְךָ, מָה עֲלָא וְיִקְרָא, הֵהוּא נְהוּרָא עֲלָא דְאִקְרִי טוֹב** כמה עליון ויקר אותו האור הגנוז לצדיקים הנקרא טוב, **דְּכֹתִיב** כמש"כ על אותו האור שהוא נקרא טוב **וְיִרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב** ואומר רבי יהודה. **וְדָא הוּא אֹר הַגְּנוּז, דְּבִיּוּ עֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא טַב בְּעֵלְמָא, וְלֹא מְנַע לִיּוּ בְּכָל יוֹמָא** שזהו האור הגנוז שבו עושה הקב"ה טוב וחסד בעולם והוא לא מונע אותו מלהאיר בכל יום, **בְּנֵי דְבִיּוּ מְתַקִּיִּים עֲלְמָא, וְקֹאִים עֲלִיּוּ** בגלל שעל ידו מתקיים העולם ועומד עליו, דהיינו שהעולם עומד על העמוד של היסוד הנקרא צדיק והוא משפיע למלכות הנקראת עולם וע"י השפע הזה מתקיים העולם (רמ"ק). ומש"כ **אֲשֶׁר עָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ, דְּתַנְן, נְהוּרָא עֲלָא עֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא כֹד בְּרָא עֲלְמָא, וְנִגְנִיז לִיּוּ לְעֲדִיקָא לְזַמְנָא דְאַתִּי** פירושו,

שלמדנו שהאור העליון עשהו הקב"ה כאשר הוא ברא את העולם, והוא אור החסד והקב"ה גנו אותו לצדיקים בעולם הבא, דהיינו שגנוזו הקב"ה ביסוד והמלכות הנקראים צדיק וצדק [לה] (אור החמה בשם מהרח"ו). **וְהָיָה הוּא דְכֹתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, **אֲשֶׁר צִפְּנָתָ לִירֵאָיִךְ** דהיינו שצפנת את האור רק לצדיקים שהם יראיך.

הקב"ה גנו את האור לצדיקים כדי שהרשעים לא יהנו ממנו

פַּעֲלֹתָ לְחֹסִים בְּךָ. פַּעֲלֹתָ, בְּזִמְנָא דְאַתְבְּרִי עֲלֵמָא,
הַהוּא נְהוּרָא הָוָה קָאִים וְנִהִיר מִרִישָׁא דְעֲלֵמָא
לְסִיפֵי דְעֲלֵמָא שבזמן שנברא העולם אותו האור היה עומד ומאיר מראש העולם
 שהיא הבינה שהיא ראש העולם ועד סוף העולם שהיא המלכות (רמ"ק). **כִּד**
אֶסְתַּכַּל קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְאִינוּן חֵיבִין דְזִמְיִין
לְקִיּוּמָא בְעֲלֵמָא, גְּנִיז לִיהָ לְהַהוּא נְהוּרָא וכאשר הסתכל הקב"ה
 על אותם הרשעים העתידים להתקיים בעולם שהם לא ראויים להשתמש באותו האור אז
 לכן גנו הקב"ה את אותו האור בכדי שלא ייהנו הרשעים ממנו, **דְכֹתִיב** כמש"כ בפסוק
וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם דהיינו שבגלל הרשעים נמנע האור
 מלהאיר. **וְזִמִּין לְאַנְהָרָא לְצַדִּיקֵיָא לְעֲלֵמָא דְאַתִּי** אבל עתיד
 הקב"ה להאיר מאותו האור לצדיקים בעולם הבא, **וְהָיָה הוּא אֲשֶׁר צִפְּנָתָ**

אור הרשב"י

[לה] והרמ"ק ביאר שהוא אור הבינה שהיה העומדים במדת היסוד שרק הם ישתמשו מאיר ביסוד שגנוזו הקב"ה רק לצדיקים באותו האור.

הלימוד היומי

לע"נ יעקב בן שולמית סלחה ז"ל